Συναρπαστικὸν μυθιστόρημα

ΟΥΤΕ ΠΕΝΤΕ ΟΥΤΕ ΤΡΙΑ

Ἡ πάλη καὶ ὁ θρίαμβος μιᾶς γυναίκας

●———ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρήνη. Κάθε τι ἦταν πιὸ χτυπητὰ μαῦρο καὶ ἄσπρο, τότε. Ἤξερες ποῦ βρίσκονται οἱ κίνδυνοι.

Ὁ Πὼλ Χάϋδν κούνησε μόνο τὸ κεφάλι του. Ἦταν εὐχαριστημένος ποὺ τὸ ἀεροπλάνο προσγειωνότανε. Δὲν ἤθελε νὰ συνεχίση τὴ συζήτηση.

Ὁ Μπράουνλη, δένοντας τὴ ζώνη ἀσφαλείας, συνέχισε τὶς ἀναμνήσεις του. Θυμότανε τὸν Πὼλ Χάϋδν στὸ Λονδῖνο, πρὶν ὀκτὼ χρόνια, γεμᾶτο ἀνυπομονησία γιὰ τὸ διορισμό του στὴν Ἐλεύθερη Γαλλία καὶ τὸ ἔργο του στὸ μυστικὸ κίνημα ἀντιστάσεως στὴ Βρεττάνη. Καλὰ τὰ εἶχε καταφέρει. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Γαλλίας, ὁ Μπράουνλη δὲν εἶχε ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὸν Χάϋδν, ἐν τούτοις παρακολουθοῦσε ἀπὸ μακρυὰ τὴ δράση του. Τὸν εἶχαν τοποθετήσει στὴν ὑπηρεσία ἀντιπροπαγάνδας. Στὸ Μόναχο. Ἔπειτα στὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως προσφύγων. Στὸ Βερολῖνο. Καὶ ὁ νεαρός, καλοντυμένος ὑπολοχαγός, μὲ τὰ γελαστὰ γκρίζα μάτια, τὸ γλυκὸ χαμόγελο, τὰ σκοῦρα βαθειὰ κομμένα μαλλιὰ καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τόσο κανονικά, ποὺ ἔμοιαζαν σὰ νὰ μὴ ἔδειχναν ἄνθρωπο μὲ χαρακτῆρα, εἶχε προαχθῆ σὲ ταγματάρχη μὲ κάποια ξεθωριασμένα κορδελλάκια παρασήμων στὸ στῆθος. Τὰ σκοῦρα μαλλιὰ ἄρχισαν νὰ γκριζάρουν στοὺς κροτάφους. Καὶ τὰ κανονικὰ χαρακτηριστικὰ ἔχασαν τὴν εὐχάριστη ἀνωνυμία τους κι' ἀπόκτησαν μιὰ ἔκφρασι πιὸ σταθερή. Τώρα πιά, καὶ τὰ μάτια του ἦταν προσεκτικά. Πιὸ σοβαρός, λιγώτερο εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴ ζωή. Κι' ὅμως, μ' ὅλες τὶς ἀλλαγές, ὁ αἰσιόδοξος χαρακτήρας του, ποὺ ἡ Εὐρώπη δὲν κατάφερε νὰ τὸν ἀλλάξη ὁλότελα, ἀκόμα σὰ νὰ πρόσμενε τὸ καλό.

—Γιατί ἔμεινες τόσον καιρὸ ἔξω; τὸν ρώτησε ξαφνικὰ ὁ Μπράουνλη.

—Δὲν εὕρισκα μεταφορικὸ μέσο.

—Πάντα εἶχες ἕνα περίεργο συναίσθημα εὐθύνης. Τὸ θυμοῦμαι, εἶπε ὁ Μπράουνλη χαμογελῶντας.

—Τί βρίσκεις τὸ τόσο περίεργο;

—Γιατί ἔδινες τὴν ἐντύπωση πὼς πτὲ δὲν εἶχες μεγάλο σεβασμὸ σὲ ὅ,τιδήποτε.

—Συμφωνῶ πὼς ἤμουν λίγο αὐθάδης νέος, παραδέχθηκε ὁ Πώλ.

—Μὲ σωστὴ κρίση, ἐν τούτοις, εἶπε ὁ Μπράουνλη. Ἀλήθεια, σκέφθηκες καθόλου τὴν πρόταση ποὺ σοῦ ἔκανα χθὲς στὸ γεῦμα;

Ὁ Πὼλ Χάϋδν δίστασε.

—Ὄχι πολύ, ὡμολόγησε. Δὲν μοὖπες καὶ τίποτα ὁριστικό.

—Οὔτε μποροῦσα. Πρέπει νὰ δῆς τὰ πράγματα ὁ ἴδιος, Πώλ. Δὲν εἶμαι Κέντρον Ἐπιστρατεύσεως. Θέλω ἐθελοντές.

—Ἄκουσε. Ἔκανα ἀρκετὴ ἐθελοντικὴ ὑπηρεσία. Τώρα τελείωσα μὲ τὸ στρατιωτικό. Ἔκανα ἀρκετὸ γιὰ ὅλη μου τὴ ζωή.

Ἡ φωνή του ἦταν σταθερή. Γύρισε τὸ κεφάλι του καὶ κύτταξε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

—Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι στρατιωτικὴ δουλειά, εἶπε ὁ Μπράουνλη ὑπομονετικά. Ὅταν πάρης τὴν ἄδειά σου καὶ κατασταλάξης κάπου καὶ ξαναρχίσης τὴν καρριέρα σου, ἔλα νὰ τὰ ξαναποῦμε. Ὡς τότε ἢ θὰ ξέρης τί ἐννοῶ ἢ δὲ θὰ σὲ νοιάζη. Καὶ τότε μοῦ δίνεις τὴν ὁριστικὴ ἀπάντηση.

—Σοῦ τὴ δίνω τώρα. Λυποῦμαι, ἀλλά... — δές! Νά την. Δὲν θέλεις νὰ δῆς;... Καὶ ἅρπαξε τὸν Μπράουνλη ἀπὸ τὸ χέρι.

Ἦταν ἡ Νέα Ὑόρκη, μὲ τὶς καθαρὰ διαγραφόμενες σιλουέττες τῶν κτιρίων της, τοὺς πύργους της, τοὺς μυτεροὺς τρούλλους νὰ λάμπουν στὸ ὄρθρινὸ φῶς τοῦ ἥλιου, τοὺς σιωπηλοὺς δρόμους της σὰ σκοτεινὲς κλωστὲς κάτω ἀπὸ τὶς μυριάδες τὰ φωτισμένα παράθυρα. Ἦταν ἡ Νέα Ὑόρκη, ψυχρή, σοβαρή, ὤμορφη.

—Κατεβήκαμε κιόλας πολὺ χαμηλά, εἶπε ὁ Μπράουνλη, κυττάζοντας μὲ κάποια ἀνησυχία τοὺς γερουσιαστές.

—Ἐν τάξει, εἶπε ὁ Χάϋδν. Κι' ἐξακολούθησε νὰ κυττάζη ἔξω.

Ὁ Μπράουνλη ἔκοψε ἕνα φύλλο ἀπὸ τὸ σημειωματάριό του, ἔβγαλε τὸ μολύβι ἀπὸ τὴν τσέπη του κι' ἔγραψε κάτι βιαστικά.

—Βάλε αὐτὸ στὴν τσέπη σου, εἶπε στὸ Χάϋδν. Εἶναι τὸ τηλέφωνό μου.

—Στὸ Πεντάγωνο; εἶπε ὁ Πώλ.

—Ὄχι. Στὸ δικό μου γραφεῖο. Γίνομαι κι' ἐγὼ πολίτης.

Ὁ Πὼλ Χάϋδν ξαφνιάστηκε.

Ὁ Μπράουνλη ἔδειξε τοὺς γερουσιαστές.

—Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία μου δουλειὰ ἐν στολῇ.

—Μά... ἄρχισε νὰ λέη ὁ Πώλ, ἀλλὰ σταμάτησε.

Στὸν Μπράουνλη δὲν ἔπρεπε νὰ θέτη ἐρωτήσεις.

—Γιατί ἡ δουλειὰ ποὺ θέλω νὰ κάνω, γίνεται καλύτερα ὅταν εἶσαι πολίτης, εἶπε ὁ Μπράουνλη ἤρεμα.

—Τόσα χρόνια ὑπηρεσίας, ὁ βαθμός σου..., ὁ Πὼλ σταμάτησε πάλι νὰ μιλῆ.

Ἂν ὁ Μπράουνλη τὰ ἐγκατέλειπε ὅλα αὐτά, θὰ πῆ πὼς ἦταν πραγματικὰ στενοχωρημένος. Ὁ Πὼλ τὸν κύτταξε καὶ κούμπωσε τὸ σημείωμα μέσα στὴν τσέπη τοῦ χιτῶνα του. Κι' ἔπειτα, ὅπως ὅλοι στὸ ἀεροπλάνο, συγκέντρωσε τὴν προσοχήν του στὴν προσγείωση ποὺ ἔκανε τὸ ἀεροπλάνο.

— Δημοσιογράφοι, εἶπε ὁ Μπράουνλη, κυττάζοντας ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο, καθὼς ξεκούμπωνε τὴ ζώνη ἀσφαλείας. Καιρὸς νὰ πάω στοὺς γερουσιαστές μου. Σοῦ εἶπα πὼς ἦταν πολὺ ἀναστατωμένοι ἀπὸ τὰ μπουλούκια τῶν προσφύγων, ποὺ καταφεύγουν στὴ Ζώνη μας;...

—Καιρὸς νὰ ἀνησυχήσουν καὶ μερικοί, ἀπάντησε ὁ Πὼλ σκεφτικά.

Κι' ἔπειτα, ἐνῷ ἀκολουθοῦσε τὸν Μπράουνλη, ποὺ εἶχε ξαναγίνει ὁ ἱκανὸς συνταγματάρχης ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἔπεισε τὸν ἑαυτό του πὼς πρέπει νὰ τὰ ξεχάση πιὰ αὐτά. Ἀρκετὰ πιά, σκέφτηκε. Ἡ Εὐρώπη τέλειωσε. Πρέπει νὰ ξαναρχίσω τὴ ζωή μου.

☆

Ἡ Ρόνα Μέτφορδ κοιμότανε ἐλαφρά. Ἤξερε πὼς ἔπρεπε νὰ σηκωθῆ πρωΐ, πὼς σήμερα χρειαζότανε ρέγουλα στὶς δουλειές της γιὰ νὰ τὶς προφτάση. Τὸ ἀεροπλάνο ποὺ πέταξε χαμηλὰ πάνω ἀπὸ τὸ Μανχάταν, τὴν ξύπνησε ὁλότελα. Κύτταξε τὸ ξυπνητῆρι της δίπλα στὸ κρεββάτι. Ἦταν μόλις πέντε τὸ πρωΐ.

«Ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη νόμος γι' αὐτὰ τὰ ἀεροπλάνα», εἶπε θυμωμένα. Ἔπειτα θυμήθηκε πὼς ὑπάρχει νόμος, ἀλλὰ πὼς φταῖνε οἱ πιλότοι.

Μὰ ὁ θυμός της δὲν κράτησε πολύ. Ἕνα σωρὸ σχέδια τριγυρνοῦσαν στὸ κεφάλι της. Ἔμεινε λίγο ξαπλωμένη, ἀπολαμβάνοντας τὴ ζεστασιὰ τοῦ κρεββατιοῦ. Ἔξω ἀπ' τὶς κουβέρτες τὸ μικρὸ δωμάτιο ἦταν δροσερὸ καὶ φρέσκο. Αὐτὸ ὀφειλόταν ἐν μέρει στὶς πράσινες κουρτίνες πάνω στὸν ἄσπρο τοῖχο καὶ ἐν μέρει γιατί οἱ πρῶτες μέρες τοῦ Ἀπριλίου ἦταν ἀκόμα τσουχτερές — τὴν περασμένη ἑβδομάδα εἶχε χιονίσει. Σήμερα, ὅμως, ἡ μέρα θἆταν ἡλιόλουστη. Αὐτὸ τὴν εὐχαρίστησε. Τοὐλάχιστο ἀπόψε βράδυ οἱ προσκεκλημένοι της δὲν θὰ ἐρχόνταν στὸ πάρτυ μὲ λάστιχα καὶ παλτὰ καὶ μὲ ὀμπρέλλες ποὺ στάζουνε νερό.

«Ὤ, ἐλπίζω πὼς ὅλα θὰ πᾶνε καλά», εἶπε.

Ἔπειτα ἀνασηκώθηκε στὸ κρεββάτι καὶ κύτταξε τὴ φωτογραφία τοῦ Σκὼτ πάνω στὴν τουαλέττα. Τοὔστειλε ἕνα φιλὶ κι' ἔβγαλε τὴν πράσινη κορδέλλα ἀπ' τὰ μαλλιά της. Χθὲς βράδυ, ἀναλογίστηκε, χθὲς βράδυ ἦταν ἕνα καλὸ βράδυ... Κύτταξε στὸ ἀριστερό της χέρι τὸν ἀρραβῶνα της. Ναί, ὅλες οἱ τελευταῖες στενοχώριες ἦταν ἀνόητες. Χθὲς βράδυ ὅλα πῆραν τὸν ἴσιο δρόμο πάλι καὶ ὅλοι οἱ φόβοι τῶν περασμένων μηνῶν διαλύθηκαν.

Ὁ Σκὼτ τῆς εἶπε πὼς τὴν ἀγαποῦσε, τῆς τὤπε μὲ χίλιους τρόπους. Μὲ τὸν τρόπο ποὺ τὴν ἔβλεπε, μὲ τὸν τρόπο ποὺ τῆς μιλοῦσε καὶ τῆς γελοῦσε, ἀκόμα καὶ μὲ τὸν τρόπο ποὺ σιωποῦσε. Ἦταν τὸ πιὸ ὤμορφο κορίτσι στὴν πόλη, τῆς εἶχε πῆ στὸ θέατρο. Ἦταν τὸ πιὸ θαυμάσιο κορίτσι, τῆς εἶπε καθὼς χορεύανε. Ἦταν τὸ κορίτσι του, τῆς εἶπε ἀργότερα.

Εἶμαι τὸ πιὸ εὐτυχισμένο κορίτσι στὴ Νέα Ὑόρκη, σκεφτότανε καθὼς σηκώθηκε ἀπ' τὸ κρεββάτι καὶ ἄνοιξε τὶς κουρτίνες. Ἔπειτα πῆγε στὸν καθρέφτη τῆς τουαλέττας νὰ χτενίση τὰ σκοῦρα μαλλιά της — ἦταν πολὺ μακρυά, ἀλλὰ ὁ Σκὼτ δὲν θὰ τὴν ἄφηνε νὰ τὰ κόψη... Τί γλυκειὲς ἀνοησίες ἔλεγε χθὲς ὁ Σκώτ... Τὸ ξυπνητῆρι ἄρχισε νὰ χτυπᾶ. Ἀρκετά, ἀρκετά, εἶπε στὸν ἑαυτό της. Ἔτρεξε στὴ μικρὴ κουζίνα της νὰ ἑτοιμάση τὸν καφέ. Ἔκανε ἕνα γρήγορο ντοὺς ποὺ τὴν ἔκανε πιὸ νηφάλια.

Πῆρε ἕνα μολύβι κι' ἕνα φύλλο ἀπὸ τὸ σημειωματάριο κι' ἄρχισε νὰ γράψη τί ἤθελε ν' ἀγοράση γιὰ τὸ πάρτυ. Ἄφησε κι' ἕνα καθαρογραμμένο σημείωμα γιὰ τὴν κυρία Κάσπροβιτς, τὴν καθαρίστρια, γιὰ τὰ ποτήρια νὰ τὰ πλύνη καὶ νὰ τὰ γυαλίση... Ἀλήθεια, καὶ πάγο, ἔπρεπε νὰ παραγγείλη ἔξτρα πάγο.

Καθὼς ἄφηνε τὸ σημείωμα στὸ τραπεζάκι τοῦ χώλ, χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Θ' ἀργήσω, σκέφτηκε. Ἐν τούτοις, σήκωσε τὸ ἀκουστικό. Τοὐλάχιστο νὰ μὴν ἦτανε ἡ Πέγκυ, ἡ ἀδελφή της. Δὲν τὤχε τίποτα ν' ἀρρωστήση τὸ μικρό της καὶ νὰ μὴ μποροῦν νἄρθουν στὸ πάρτυ αὐτὴ καὶ ὁ Τζών. Ἦταν, ὅμως, ἡ φωνὴ τοῦ Σκὼτ ποὺ τῆς ἀπάντησε. «Γειά σου, χρυσῆ μου», ἄρχισε. Καὶ ἐκείνη ξέχασε ὅλες τὶς σκοτοῦρες της.

☆

Ὁ Σκὼτ Ἔτλη ξύπνησε κι' αὐτὸς στὶς πέντε τὸ πρωΐ. Τὸ διαμέρισμά του, λίγα τετράγωνα μακρύτερα ἀπὸ τῆς Ρόνας, ἦταν στὸ πέρασμα ἀκριβῶς τοῦ ἀεροπλάνου. Κύτταξε τὸ ρολόϊ του, μόλις διέκρινε τοὺς ἀριθμούς... «Ὤ, νὰ πάρη ἡ εὐχή!»..., εἶπε θυμωμένα. Τὸ δωμάτιο ἦταν ἀκόμα σκοτεινό. Διέκρινε ὅμως τὰ ροῦχα του ριγμένα ἀκατάστατα στὴν καρέκλα, τὸ πουκάμισό του στὸ πάτωμα. Σκούντησε πιὸ ἐκεῖ ἕνα τασάκι γεμᾶτο ἀποτσίγαρα ποὺ ἦταν δίπλα στὴ μύτη του ,πάνω στὸ κομοδῖνο, καὶ ἔπειτα σκέπασε τὸ κεφάλι του μὲ τὸ σεντόνι γιὰ νὰ λησμονήση τὶς ὠμορφιὲς ποὺ παρουσιάζει τὸ διαμέρισμα τοῦ ἐργένη.

Πάντα εἶναι μπελᾶς τὸ ξύπνημα, σκέφτηκε. Ἢ μήπως γέρασα; Εἴκοσι ἐννέα μόλις. Κι' ὅμως δὲ μπορῶ πιὰ νὰ ξενυχτῶ. Οἱ ἁπλὲς χαρὲς τῶν νυχτερινῶν κέντρων πᾶνε πιὰ γιὰ μένα. Ἀλήθεια, σαράντα δολλαριάκια στοιχίζουν σήμερα οἱ ἁπλὲς χαρὲς τῶν νυχτερινῶν κέντρων. Σαράντα δολλάρια. Ὅμως ἡ Ρόνα εὐχαριστήθηκε χθὲς βράδυ. Ἔτσι διωρθώθηκαν τὰ πράγματα γιὰ τὸ καυγαδάκι τῆς περασμένης ἑβδομάδας. Φταίξιμο δικό μου, φυσικά. Ἐκείνη δὲ θὰ τὄλεγε αὐτό, ὅμως μποροῦσε καὶ νὰ τὸ πῆ... Στὸ μεταξύ, ὁ ὕπνος πάει καὶ τὸ κεφάλι μου γυρνᾶ σὰ σβούρα. Γκρίνιασε λίγο καὶ ἔκλεισε τὰ μάτια του. Ἐπειδή, ὅμως, ἦταν τόσο σίγουρος πὼς ἔχασε τὸν ὕπνο του, ξανακοιμήθηκε.

Τὸ ξυπνητῆρι ξύπνησε στὶς ὀχτὼ παρὰ δέκα. Ἔνοιωθε λίγο καλύτερα. Ἀνακάθησε στὴν ἄκρη τοῦ κρεββατιοῦ. Ἔψαξε νὰ βρῆ τὶς παντοῦφλες του, δὲν τὶς βρῆκε καὶ πῆγε ξυπόλητος στὸ λουτρό. Τὸ κρύο ντοὺς τὸν ζωντάνεψε. Θυμήθηκε τότε πὼς ἔπρεπε νὰ τηλεφωνήση στὴ Ρόνα.

—Γειά σου, χρυσῆ μου, ἄρχισε, καὶ ἀκούοντας τὴ φωνή της, τὴ θυμήθηκε ὅπως ἦταν χθὲς βράδυ. Σοῦ ἄρεσε τὸ χθεσινό;... Ἐμένα; Ναί, ἦταν ἡ καλύτερη βραδυὰ ποὺ εἶχα καιρὸ τώρα. Πολλὰ ἔξοδα; Στὸ διάολο τὰ ἔξοδα. Ζοῦμε ἢ δὲ ζοῦμε, Ρόνα;

Ἄκουσε τὸ γέλιο της καὶ χάρηκε. Συνέχισε.

—Ἀλήθεια, ἀγάπη μου, σήμερα δὲ θὰ μπορέσω νὰ σὲ δῶ τὸ μεσημέρι... Θὰ εἶμαι ὅμως στὴν ὥρα μου γιὰ τὸ πάρτυ. Μὴ φοβᾶσαι. Ἤθελα νὰ στὸ πῶ χθὲς τὸ βράδυ, μὰ δὲν ἤθελα νὰ χαλάσω τὴν ὤμορφη βραδυά. Μὲ συγχωρεῖς, χρυσῆ μου...

Ἄφησε τὸ ἀκουστικό. Χαμογελοῦσε τώρα. Ἡ Ρόνα ἦταν ἔξοχη. Παρὰ τὶς γκρίνιες τοῦ Ὄρπεν γιὰ τὶς γυναῖκες - παγίδες, ἡ Ρόνα ἦταν ἔξοχη. Τὸ χαμόγελο ὅμως ἐγκατέλειψε τὸ πρόσωπο τοῦ Σκὼτ Ἔτλη καθὼς θυμήθηκε τὸ Νικόλα Ὄρπεν, τὴ Ρόνα, τὸν πατέρα του καὶ ὅλες τὶς ἀνακατωσοῦρες τῆς ζωῆς. Κι' ὅμως, ὁ Ὄρπεν εἶχε ἄδικο γιὰ τὴ Ρόνα. Ἡ Ρόνα εἶχε κατανόηση, ἡ Ρόνα μποροῦσε νὰ προσαρμοσθῆ. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ γίνη ἕνας γάμος εὐτυχισμένος — νὰ πάρης τὸ κορίτσι ποὺ θέλεις, ὅταν ἀκόμα εἶναι νέο καὶ νὰ τὸ πλάσης ὅπως ἐσὺ θέλεις. Ὁ Ὄρπερ εἶχε δίκηο σὲ πολλὰ πράγματα, εἶχε ὅμως ἄδικο γιὰ τὴ Ρόνα.

Ὁ Ἔτλη ξυρίστηκε, ντύθηκε μὲ προσοχή, φόρεσε ἕνα γκρίζο κοστοῦμι, ἄσπρο καθαρὸ πουκάμισο καὶ μιὰ σκοῦρα μπλὲ γραβάτα. Συντηρητικός, εἶπε μόνος του καὶ χαμογέλασε. Ἔφυγε πρὶν τὶς ἐννηὰ ἀπὸ τὸ διαμέρισμα, ἀφοῦ τὸ διπλοκλείδωσε μὲ προσοχή. Ἄφησε ὅλα ἄνω - κάτω, ὅπως ἦταν ἀποβραδύς. Ἡ Μαρία θὰ τἄβαζε σὲ τάξη. Ἦταν μιὰ ἥσυχη Ἐσθονή, ποὺ τοῦ τὴν εἶχε συστήσει ὁ Ὄρπεν. Ἄνθρωπος ἐμπιστοσύνης.

Πρέπει νὰ δῶ τὸν Ὄρπεν ἀπόψε, σκεφτότανε ὁ Σκὼτ Ἔτλη, καθὼς περπατοῦσε στὸ δρόμο. Ἔκανε δροσιὰ σήμερα πρωΐ. Πρέπει νὰ τελειώνω, σκέφτηκε, αὐτὴ ἡ ἀναμονὴ μ' ἐκνευρίζει. Θὰ τὸν δῶ ἀπόψε.

Ἔπειτα θυμήθηκε τὸ πάρτυ τῆς Ρόνας. Ἀσφαλῶς, ὅταν θὰ τελειώση τὸ πάρτυ, ὁ πατέρας του θὰ ἐπιμένη νὰ πάρη τὴν Ρόνα κι' αὐτὸν νὰ πᾶνε νὰ φᾶνε. Καὶ τὴν ἀδελφή της καὶ τὸν γαμπρό της. Οἰκογενειακὴ βραδυά. Καὶ ὁ πατέρας του θὰ κάνη ὑπαινιγμοὺς γιὰ τὸ γάμο, ἐνῷ ἡ Ρόνα θὰ προσπαθῆ νὰ φανῆ ἀδιάφορη καὶ θὰ κυττάζη στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς αἰθούσης. Ὅμως τὴ στιγμὴ αὐτὴ ὁ γάμος δὲν ἦταν τόσο εὔκολο πρᾶγμα. Ἴσως τὸ Νοέμβρη. Ἡ Ρόνα θὰ τὸν περίμενε ἄλλους ἔξη μῆνες. Ἦταν δική του, εἶχε ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν. Μιὰ μέρα, θὰ μποροῦσε νὰ τῆς τὰ ἐξηγήση ὅλα. Καὶ θὰ τὸν καταλάβαινε. Θὰ ἦταν εὐτυχισμένοι οἱ δυό τους, παρ' ὅλα ὅσα ἔλεγε ὁ Ὄρπεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ἡ Ρόνα Μέτφορδ ἔφυγε ἀπὸ τὸ γραφεῖο ἀκριβῶς στὶς τέσσερις καὶ μισή.

«Ποῦ πάει αὐτή;», ρώτησε ἡ καινούργια δακτυλογράφος, καθὼς εἶδε τὴ Ρόνα νὰ περνᾶ μπρὸς ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα τῆς μεγάλης αἰθούσης, ὅπου δεκαπέντε τραπέζια καὶ δεκαπέντε δακτυλογράφοι κάθονταν στὴ σειρά.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΦΕΡ

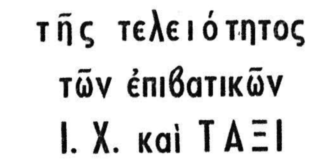

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 34 - ΠΑΤΡΑΙ
ΓΚΑΡΑΖ Τηλ. 23-45

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

ΑΡΗ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ «Ο ΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ»

ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΟΥ «ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΑΡΜΟΝΙΕΣ»

Σημείωμα τοῦ κ. ΓΙΑΝ. ΚΑΡΑΛΗ

Ὁ κ. Ἄρης Χατζιδάκις εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ξεχωριστοὺς δημοσιογράφους τοῦ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης, ἀρχισυντάκτης τῆς ἐκεῖ ἐφημερίδος «Δράσις», πολύπλευρα μορφωμένος, λογοτέχνης μὲ σειρὰ ἔργων, θεατρικὸς συγγραφέας, διανοητής.

Πάνω, ὅμως, ἀπ' ὅλα αὐτά, ὁ κ. Α. Χ. εἶναι ποιητής. Κι' αὐτὸ ἔχει σημασία. Σὲ μιὰ ἐποχή, ποὺ λέμε πὼς ἡ ποίηση διέρχεται κρίση, ὁ κ. Ἀρ. Χατζιδάκις βεβαιώνει τ' ἀντίθετο. Πὼς ποίηση ὑπάρχει. Στὴν ποιητική του συλλογὴ «Ὁ ἱστὸς τῆς Ἀράχνης», βρήκαμε τὶς ἀγαπημένες φωνές, ποὺ εἴχαμε τόσο καιρὸ ν' ἀκούσουμε. Νοιώσαμε τὴν γοητεία τῆς γαλήνης, τὸ ἀπέραντο τῆς σιγαλιᾶς, βρήκαμε τὸν ἄνθρωπο. Λεπτὸς καὶ εὐγενικὸς στοχαστής, σαρκάζει γιὰ τὸν πόλεμο. Ρωμαντικὸς ἐραστής, κόβει λουλούδια καὶ τὰ δίνει στὰ ἄτυχα πλάσματα καὶ στὰ καταφρονεμένα. Στοργικὰ μιλεῖ γιὰ τὰ παιδιά. Πίσω ἀπὸ τὶς κουΐντες, συνομιλεῖ μὲ τοὺς γερασμένους θεατρίνους κι' ἀποκρυπτογραφεῖ τὶς θλιβερὲς τὶς σκέψεις τους, ποὺ μορφάζουν ἀδυσώπητα.

Διαβάζοντας τὰ ποιήματα τοῦ Ἄρη Χατζιδάκι, ἔχεις τὴν ἐντύπωση πὼς κεῖ μέσα κινοῦνται οἱ σκιὲς τοῦ Καρυωτάκη, τοῦ Τέλλου Ἄγρα, τοῦ Μήτσου τοῦ Παπανικολάου, τοῦ Πολυδούρη καὶ τοῦ Οὐράνη. Ἕνας ὅμοιός τους κι' αὐτός, ἰσάξιός τους, ποὺ μπόρεσε κι' ἐπέζησε καὶ διατήρησε ἁγνὴ τὴ φωνὴ καὶ τὴ σκέψη. Ὁ Ἄρης Χατζιδάκις, ἐπαναλαμβάνω αὐτὸ ποὺ σημείωσα στὴν ἀρχή: Εἶναι ποιητής. Ἀληθινός.

☆

«Μυστικὲς Ἁρμονίες» ὀνομάζει τὴν ποιητική του συλλογὴ ὁ κ. Γιῶργος Σ. Σκουλαρῖκος. Παρ' ὅλον νέος, ἀκολουθεῖ τὴν παράδοση, σ' ὅλους τοὺς ρυθμοὺς καὶ τὰ μέτρα. Βέβαια, ὁ περιορισμὸς στὴν ὁμοιοκαταληξία εἶναι γνωστὸ πὼς δεσμεύει τὴν ἐλευθερία τῆς σκέψεως καὶ τὴν ποιητικὴ διάθεση. Πάντως, ὁ κ. Σκουλαρῖκος κατορθώνει μὲ πολλά του ποιήματα, ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ἄδολο τῶν αἰσθημάτων του καὶ τὶς χριστιανικές του πεποιθήσεις, νὰ δίνη συγκίνηση καὶ νὰ δημιουργῆ κλῖμα ποιητικό. Ἡ ἀρχὴ ποὺ κάνει μὲ τὶς «Μυστικὲς Ἁρμονίες», ὁπωσδήποτε θὰ τὸν ὁδηγήσουν σὲ πλατύτερες λεωφόρους καὶ θὰ μπορέση, ξεπερνώντας τὶς ἀτέλειες, νὰ δώση ποίηση ἀληθινὴ καὶ συγκίνηση μεγάλη. Ἔχει αὐτὸ ποὺ λέμε ταλέντο. Καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐγκαταλείψη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ

Τροχαία ἀστυνομία καὶ καρκίνος

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.).— Τὸ Κέντρον Προλήψεως καὶ Ἀνιχνεύσεως Καρκίνου τοῦ Λονδίνου θὰ διεξαγάγη ἔρευναν σχετικὴν μὲ τὸ ποσοστὸν περιπτώσεων καρκίνου καὶ μὲ τὴν πιθανὴν ἐκδήλωσιν τούτου εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς τροχαίας, οἱ ὁποῖοι εἰσπνέουν καυσαέρια κατὰ τὰς περισσοτέρας τῶν ἐργασίμων ὡρῶν των. Ὁ κ. Χουΐτμπυ, ἰατρὸς - διευθυντὴς τοῦ Κέντρου, εἶπε τὰ ἀκόλουθα: «Θὰ συναντηθῶ μὲ ἀρχηγοὺς τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας, διὰ νὰ συνεννοηθῶ ὅπως ἡ ἔρευνα αὐτὴ ἀρχίση ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτος καὶ ὅπως διεξαχθοῦν ἐξετάσεις ἀστυνομικῶν τῆς τροχαίας, οἱ ὁποῖοι εἶναι συνταξιοῦχοι. Ἐπιθυμοῦμεν, ὅπως οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς τροχαίας προσέλθουν εἰς τὸ Κέντρον μας, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν παρουσιάζουν συμπτώματα ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος κατὰ τὴν ἐργασίαν των. Κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπός μας εἶναι νὰ διακρίνωμεν καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ὁδηγήσουν εἰς καρκίνον, καὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν, ποῖα ἄτομα εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν προδιαθέτουσαν διὰ καρκίνον».

Ἐὰν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Λονδίνου ἀποδεχθοῦν τὸ σχέδιον τοῦ κ. Χουΐτμπυ, θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ θὰ ἀναληφθῆ ἔρευνα αὐτῆς τῆς φύσεως.

Ἠλεκτρονικὴ διόρθωσις διαφόρων καρδιακῶν ἀνωμαλιῶν

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Εἰς τὸ νοσοκομεῖον Πῆτερ Μπὲν Μπρίγκαμ τῆς Βοστώνης, ἰατροὶ χρησιμοποιοῦν ἠλεκτρονικὴν συσκευὴν διὰ τὴν διόρθωσιν ἀκανονίστων καρδιακῶν παλμῶν. Ἡ συσκευὴ ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικὴ εἰς 9 ἐκ τῶν 10 πειραματισθέντων ἀσθενῶν. Μὲ αὐτὴν παράγεται ἠλεκτρικὸν «σόκ» μεγίστης ἐντάσεως καὶ ἐλαχίστης χρονικῆς διαρκείας. Τὸ ρεῦμα μέσῳ τοῦ στέρνου κατευθύνεται εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὰ 3.500 βόλτ σταματοῦν τὴν λειτουργίαν εἰς κλάσμα τοῦ δευτερολέπτου καὶ ἡ καρδία ἐπαναλαμβάνει τὸ ἔργον της μὲ φυσιολογικὸν πλέον ρυθμόν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΝΥΦΙΚΑ
Μελλόνυμφοι
Πολυτελέστατο νυφικὸ μὲ γοῦστο καὶ τέχνη θὰ βρῆτε μόνον στὸ Ἀτελιὲ τῆς Ἄννας Γαλανοπούλου ἢ Κρεμμύδα, πτυχιούχου τῆς Σχολῆς Τσοπανέλη, ὁδὸς 3ου Ὀρειβατικοῦ 30 τέρμα Γερμανοῦ. Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείση ἀπόλυτα. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

Κοινωνικὰ θέματα

Ἐργαστήριον χαρακτήρων

Ποιὸ μᾶς λείπει σήμερα πιὸ πολύ; Ἄνθρωπος μὲ χαρακτῆρα! Δὲν βρίσκεις ἀνθρώπους μὲ συνέπεια, μὲ ἐντιμότητα, μὲ ἀλληλεγγύη, μὲ... κοινωνικὰ αἰσθήματα.

Νὰ τὸ μέλημα τῆς ἐποχῆς μας. Νὰ τὸ κοινωνικὸ αἴτημα: Ἡ μόρφωσις χαρακτῆρος στὴ νεότητα. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο καλεῖται κάθε οἰκογένεια, κάθε σχολεῖο, κάθε ὁμαδικὴ παιδικὴ ζωὴ νὰ στρέψη, καλύτερα νὰ ἐντοπίση τοὺς ἀγῶνας της: Στὸ χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ.

Ἕνα κατάλληλο γι' αὐτὸ πεδίον εἶναι καὶ τὰ ὀρφανοτροφεῖα. Ἐκεῖ διαβιοῦν πολλὰ παιδιά. Συμβιοῦν μὲ τὶς ἴδιες συνθῆκες καὶ προοπτικές. Μπορεῖ, λοιπόν, μέσα στὰ Ἑλληνικὰ ὀρφανοτροφεῖα νὰ καλλιεργηθοῦν οἱ πολύτιμες ἀρετὲς τῶν τροφίμων. Νὰ σφυρηλατηθῆ ὁ τίμιος χαρακτῆρας των.

Ἐδῶ καλλιεργοῦνται ἄριστα ὅλα τὰ κοινωνικὰ αἰσθήματα, ἐὰν ὑπάρχουν οἱ προϋποθέσεις ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων, γιατὶ τὸ κλῖμα προϋπάρχει. Πρῶτα - πρῶτα, δύναται ν' ἀναπτυχθῆ τὸ αἴσθημα τῆς θυσίας. Νὰ σπάση ὁ ἐγκληματικὸς «ἑαυτουλισμός», ποὺ παρατηρεῖται σήμερα στοὺς ἐνήλικους.

Πνεῦμα αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας! Τὰ παιδιὰ ἐδῶ μέσα βλέπουν, ὅτι οἱ μεγαλύτεροί των, τὸ προσωπικό, οἱ ὑπεύθυνοι, οἱ διοικηταὶ κ. ἄ. ἐργάζονται γι' αὐτὰ μὲ πολὺ κόπο καὶ ἱδρῶτα. Προσφέρονται ἀφιλοκερδῶς. Σὲ κάποιο βαθμὸ θυσιάζονται χάριν αὐτῶν, χάριν τῶν «ἀμοίρων» ὀρφανῶν. Αὐτὴ ἡ ὑποδειγματικὴ προσφορὰ — ποὺ προσεγγίζει τὰ ὅρια τῆς θυσίας — εἶναι τὸ καλύτερο μάθημα γιὰ τὶς ἁπαλὲς ψυχὲς τῶν τροφίμων.

Τὸ παιδὶ θὰ πληροφορηθῆ ἔμπρακτα, ὅτι καλεῖται τώρα καὶ κυρίως αὔριο, νὰ μὴ ζῆ γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἄλλον «alter ego». Τὸ ὤμορφο τραγοῦδι, ποὺ τραγουδάει «κάμε ν' ἀγαπῶ τὸν κόσμο κι' ἀπὸ μένα πιὸ πολύ», καλεῖται τὸ παιδὶ νὰ τὸ υἱοθετήση σήμερα καὶ αὔριο νὰ τὸ ἀποδείξη στὴ καθημερινή του ζωή. Καὶ τότε, ὤ τότε! μιὰ κοινωνία ἀληθινὴ ἀπὸ ἀνθρώπους ἀνθρωπιστὰς θὰ ἀποτελεσθῆ.

Σχετικὴ πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀρετήν, δύναται νὰ καλλιεργηθῆ καὶ ἡ ἀρετὴ τῆς ἀλληλεγγύης. Τὸ κάθε παιδὶ νὰ τίθεται ἀλληλέγγυο στὸ ἄλλο. Ἂν ἐκεῖνο χαίρη ἢ πονῆ. Ἂν τὸ ἕνα δύναται καὶ τὸ ἄλλο ἀδυνατῆ στὶς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, τοῦτο τὸ περιστατικὸ νὰ μὴ τὸ ἀφίνη ἀδιάφορο. Νὰ τὸ συγκινῆ. Νὰ τὸ κάνη νὰ χαίρη ἢ νὰ συλλυπῆται.

Ἂν στερῆται, νὰ ἔρχεται ἀμέσως ἀρωγὸς καὶ ἀλληλέγγυος ὁ μικρὸς φίλος τοῦ ὀρφανοτροφείου. Ἔτσι τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλοβοηθείας καὶ τῆς ἐξυπηρετικότητος καλλιεργούμενο, θὰ συμβάλλη στὴν ἀλληλοεξάρτησι καὶ τὴν πλήρη ἀλληλεγγύη τῶν κοινωνικῶν κυττάρων, ἵνα οὕτω πως μία κοινωνία μὲ ἀνθρώπους χαρακτῆρος δημιουργηθῆ.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ τῶν καλλιεργειῶν συμβολὴ εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας

ΑΘΗΝΑΙ, (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ἡ πρόοδος τῆς γεωργίας ὅπως καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἡ κυρία προστάθεια τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Ἐπίκουρος εἰς τὴν προσπάθειάν των ἔρχεται ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία διὰ καταλλήλων μέτρων ποὺ λαμβάνει δημιουργεῖ ὅλας ἐκείνας τὰς προϋποθέσεις οἱ ὁποῖες θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς ἀγρότας τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν των. Ἔτσι διὰ τῆς ἐκτελέσεως μεγάλων καὶ μικρῶν ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἐγγείου βελτιώσεως, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς νέων μεθόδων καλλιεργείας, διὰ τῆς παροχῆς μακροπροθέσμων καὶ βραχυπροθέσμων δανείων, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως καλυτέρων ποικιλιῶν σπόρων, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν χημικῶν λιπασμάτων καὶ διὰ τῆς καθοδηγήσεως τῶν ἀγροτῶν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους ἐπετεύχθη μια μεγάλη πρόοδος εἰς τὸν ἀγροτικὸν τομέα, ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὴν καλυτέραν διαβίωσιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Βεβαίως δὲν μποροῦμε νὰ ὑποστηρίξωμε ὅτι ὁ ἀγροτικὸς κόσμος τῆς χώρας μας ἔχει φθάσει σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα ζωῆς, ἐν τούτοις ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῆ μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἔχουν τεθεῖ αἱ βάσεις διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον. Ἕνα μέτρο ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ ἔχουν ληφθῆ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ ὁποῖον θὰ συμβάλη ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν μεγαλυτέραν πρόοδον τῆς γεωργίας εἶναι καὶ ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν. Ἀλλὰ ἄς δοῦμε σὲ τί συνίσταται τὸ μέτρον αὐτό. Κατ' ἀρχὴν μὲ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν ἐπιδιώκεται ἡ καλλιέργεια φυτῶν ποὺ ἔχουν μεγαλυτέραν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν καὶ συνεπῶς ἀποδίδουν ηὐξημένον εἰσόδημα εἰς τὸν καλλιεργητήν των, δεύτερον ἀπασχολοῦν περισσότερον χρόνον αὐτῶν διὰ τὴν καλλιέργειάν των, τέλος δὲ ἡ καλλιέργειά των δὲν ἐπιβαρύνει τὴν οἰκονομίαν ἀλλὰ ἀντιθέτως τὴν προωθεῖ. Ἀντίθετη σ' αὐτὲς τὶς βασικὲς ἀρχὲς ποὺ πρέπει νὰ διέπουν τὰς καλλιεργείας, εἰς τὸν τόπον μας εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου. Μὲ τὴν καλλιέργειαν αὐτὴν ἀπασχολεῖται τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Ποῖα ὅμως εἶναι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς καλλιεργείας διὰ τὸν ἀγρότην καὶ διὰ τὴν ὅλην οἰκονομίαν τοῦ τόπου; Κατὰ πρῶτον ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου δὲν χρειάζεται τὴν τακτικὴν ἀπασχόλησιν τοῦ καλλιεργητοῦ του, διότι μὲ τὴν σπορὰν ὁ καλλιεργητὴς θὰ ἐπανέλθη διὰ τὸν θερισμόν, καὶ αὐτὸ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι μεγάλον ποσοστὸν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ παραμένει χωρὶς ἀπασχόλησιν. Δεύτερον παρὰ τὴν μεγαλυτέραν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν ποὺ ἐπετύχαμε ἐν τούτοις αὐτὴ δὲν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ καλλιεργητοῦ, διότι λόγῳ τῆς κατωτέρας ποιότητος τοῦ σίτου μας ἐν σχέσει πρὸς τὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν ἐξαγάγωμε καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη λόγῳ καὶ τῆς μονοκαλλιεργείας νὰ προστατευθῆ ὅσον τὸ δυνατὸν ὁ παραγωγός. Ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι νὰ ἐπιβαρύνεται ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς μὲ ἀρκετὰ ἑκατ. δρχ., ἡ κατανάλωσις νὰ ἀγοράζη πιὸ ἀκριβὰ τὸ ψωμί, καὶ ὁ παραγωγὸς νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῆ.

Ἐνῷ ἀντιθέτως ἐὰν ὁ γεωργὸς ἐπεδίδετο σ' ἄλλη καλλιέργεια ὅπως π.χ., τοῦ βάμβακος τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο διαφορετικόν. Διότι ἡ καλλιέργεια αὐτὴ θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα:

Πρῶτον, τὴν εἰς εὐρυτέραν ἔκτασιν ἀπασχόλησιν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀγροτῶν καὶ ἐπὶ περισσότερον χρόνον λόγῳ τῆς φύσεως τῆς καλλιεργείας τοῦ βάμβακος (σκαλίσματα, ποτίσματα κλπ.), μὲ ἀποτέλεσμα τὴν παραμονὴν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰ χωριά των.

Δεύτερον, ἡ παραγωγὴ βάμβακος δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικόν, εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅπου ἡ φήμη τοῦ ἑλληνικοῦ βάμβακος εἶναι μεγάλη. Καὶ

Τρίτον, ἡ τιμὴ τοῦ βάμβακος «κατὰ μονάδα» εἶναι πολὺ μεγάλη, καὶ ἔτσι ὁ παραγωγὸς αὐτοῦ θὰ ἐξασφαλίζη μεγαλύτερον εἰσόδημα.

Τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα θὰ ἔχη ἐὰν καλλιεργήση κτηνοτροφικὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα θὰ συμβάλουν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς κτηνοτροφίας μὲ ἐπακόλουθον τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος. Αὐτὰ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε καὶ λαμβάνει διάφορα μέτρα ποὺ θὰ κάμουν δυνατὴν τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν, καὶ θὰ συμβάλουν στὴν πρόοδον τῆς γεωργίας.

Βεβαίως δὲν πρόκειται νὰ σταματήση ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου, ἁπλῶς καὶ μόνον θὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ καλλιέργειά του, εἰς τὰ ἐδάφη ποὺ τὴν εὐνοοῦν καὶ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως περισσοτέρων μηχανικῶν μέσων νὰ αὐξηθῆ ἡ στρεμματικὴ ἀπόδοσις. Τὰ ἀποδεσμευόμενα ἐδάφη θὰ καλλιεργηθοῦν μὲ ἀποδοτικώτερα φυτὰ π.χ., βαμβάκι, κτηνοτροφικὰ ψυχανθῆ, τεῦτλα κλπ. Ἔτσι, πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ καὶ γιὰ τὴν προσέλκυσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀγροτῶν εἰς τὴν «γραμμὴν» τῆς στροφῆς τῶν καλλιεργειῶν, ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ διαθέση 300 ἑκατομμύρια δραχμὰς ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν. Μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ ἐπιδοτηθοῦν νέες καλλιέργειες. Ἔτσι τὸ κάθε στρέμμα ποὺ θὰ καλλιεργεῖται μὲ κτηνοτροφικὰ ψυχανθῆ θὰ ἐπιδοτῆται μὲ 25 δραχμὰς ἐνῷ τὸ βαμβάκι, ἐὰν μὲν καλλιεργεῖται σὲ ξηρικὸ χωράφι θὰ ἐπιδοτῆται μὲ 50 δραχμὰς κατὰ στρέμμα, ἐὰν δὲ σὲ ποτιστικὸ μὲ 80 δραχμὰς τὸ στρέμμα. Ἡ μηδικὴ θὰ ἐπιδοτῆται μὲ 80 δραχμὰς κατὰ στρέμμα ξηρικῆς καλλιεργείας.

Βεβαίως καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα χρόνια ἔγινεν ἐφαρμογὴ τοῦ αὐτοῦ προγράμματος τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτελέσματα μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἱκανοποιητικά. Ἔτσι περιωρίσθη ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου κατὰ ἕνα ἑκατομ. περίπου στρέμματα, ἐνῷ ἀντιθέτως ἐπεξετάθη ἡ καλλιέργεια τῶν κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν, κατὰ ἓν ἑκατομμύριον στρέμματα περίπου, καὶ τοῦ βάμβακος κατὰ ἑπτακοσίας χιλιάδας στρέμματα καὶ εἰσήχθη ἡ καλλιέργεια τῶν ζαχαροτεύτλων καὶ τῆς μηδικῆς. Ἐξ ὅλων αὐτῶν εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς ἔχει συμφέρον νὰ προχωρήση εἰς τὴν καλλιέργειαν ἐκείνων τῶν φυτῶν ποὺ εἶναι δυνατὴ ἡ καλλιέργειά των στοὺς ἀγρούς τους, καὶ νὰ παύση νὰ καλλιεργῆ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τὴν ἀντιοικονομικὴν σιτοκαλλιέργειαν. Νὰ λοιπὸν γιατί πρέπει νὰ γίνη συνείδησις τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς χώρας ὅτι μὲ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν γίνεται ἕνα μεγάλο βῆμα εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν πρῶτον αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ δεύτερον εἰς τὴν ὅλην οἰκονομίαν μας.

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ ΤΗΣ 20-2-1905

●———ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ψηφίστε τον παρακαλῶ
γιατ' ἄνδρες ὡς ὁ Γούναρης
τιμοῦν τὰ Βουλευτήρια
κι' ἐκ τῶν προτέρων δέξασθε
θερμὰ συγχαρητήρια!..».

Ὅμως, παρὰ τὶς θερμὲς συστάσεις τοῦ «Ρωμηοῦ» καὶ τὰ προκαταβολικὰ του συγχαρητήρια, τὸν Γούναρη τὸν φάγανε τ' ἀντίπαλα τότε τῆς πολιτικῆς του θηρία. Ποὺ εἶχαν ὀργάνωση καὶ ξέρανε τῶν ἐκλογέων τους τὰ ἀδύνατα σημεῖα. Τὸν κατηγόρησαν ἀκόμα πὼς πρότεινε τὸ Μονοπώλιο τῆς σταφίδας, γιὰ τοῦτο καὶ καταψηφίσθηκε στὸν τότε δῆμο Φαρρῶν. Ὅμως, ὁ Δῆμος Πατρῶν τὸν ἐψήφισε κι' ἔχασε τὴν ἐκλογὴν ἀπὸ τρεῖς ἑκατοντάδες ψήφους.

Ἀλλὰ καὶ μέσα στὴν ἐκλογική του ἀποτυχία, προφητικὰ οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς του γράφανε, ὅτι μιὰ μέρα θὰ κυβερνήση. Διότι ὅλοι διαβλέπανε στὴν πνευματικὴ ἀνωτερότητα καὶ στὸ ἦθος τοῦ Γούναρη, τὸ σάρωμα τοῦ παλαιοκομματισμοῦ, τὴν τελική του ἐπικράτηση στὴν πολιτικὴ σκηνὴ τῆς Ἑλλάδας μας. Ὅπως καὶ συνέβη, ἔπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
Ἀργοστόλι

ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΑΙ ΜΑΝΙΑΚΙΟΥ 6
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Τὸ Ἑσπερινὸν Οἰκονομικὸν Γυμνάσιον (τέως Ἑσπερινὴ Ἐμπορικὴ Σχολὴ) εἶναι ἀνεγνωρισμένον ὡς ἰσότιμον πρὸς πάντα τὰ Δημόσια Γυμνάσια τοῦ Κράτους, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 87046)4450)16-9-61 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
Τὰ δίδακτρα εἶναι ἐλάχιστα.
Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις θὰ διενεργηθῶσι τὴν 21ην Σ)βρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7ην μ.μ.
Ἀπαραίτητα δικαιολογητικά : 1) Ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ 2) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως.
Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΓΟΝΕΙΣ ΠΡΟΣΟΧΗ!
Γιὰ τὶς σχολικὲς τσάντες τῶν παιδιῶν σας ἐπισκεφθῆτε μας διὰ τὸ συμφέρον σας. Θὰ βρῆτε πλουσίαν συλλογὴν τσαντῶν ὅλων τῶν τάξεων ἐκ δέρματος ἔξτρα καὶ εἰς τιμὰς ἐργοστασίου. Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανικὴ. Ἐπίσης ἀναλαμβάνομεν τάσης φύσεως ἐπισκευὰς τσαντῶν καὶ ὅλων τῶν δερματίνων εἰδῶν.
ΑΓΓ. ΜΑΡΑΓΚΟΣ
Ἐργοστάσιον Δερματίνων Εἰδῶν, Ραδινοῦ 9β', τηλ. 46-52 (ἔναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας).

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Νέα μεγάλη ἔκθεσις ἐπίπλων κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας. Ἡ μεγαλυτέρα συλλογὴ ἐπίπλων παντὸς ρυθμοῦ. Κρεββατοκάμαραι, σαλόνια, τραπεζαρίαι, φορμάϊκα σὲ τιμὰς ἐργοστασίου. Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι παντὸς τύπου. Κακογιάννης καὶ Σία Ο.Ε. τηλ. 27-34.

ΛΟΥΤΡΑ ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ
ΣΟΦΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗ
ΤΗΛΕΦ. 35-86
Τὰ λουτρὰ Τερψιθέας συνδυάζουν οἰκονομίαν καὶ ἀποτελεσματικότητα. Τὰ νερὰ εἶναι πεντακάθαρα καὶ ἰαματικά, γιατὶ στὴν Τερψιθέα δὲν πέφτουν ὑπόνομοι ἐργοστασίων καὶ τῆς πόλεως, γιατὶ ἐκεῖ ποὺ πέφτουν ὑπόνομοι τὰ νερὰ εἶναι μαῦρα, ἀηδῆ καὶ πολὺ ἐπικίνδυνα γιὰ μολύνσεις κλπ. καὶ δὲν εἶναι ἰαματικά.
Συγκοινωνία δωρεὰν διὰ τῶν αὐτοκινήτων μὲ συνεχῆ δρομολόγια.
ΤΙΜΗ ΛΟΥΤΡΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 12

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ
ΟΔΟΣ ΙΤΕΩΝ-ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ
Εἰς τὰ Θερμὰ Θαλάσσια Λουτρὰ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ὑδροθεραπευτηρίου, τὸ θαλάσσιον νερό, εἰδικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἐπεξεργασμένον, γίνεται κατάλληλον διὰ τὴν θεραπείαν ρευματισμῶν, ἀρθριτισμῶν, ἰσχυαλγίας κ.λ.π. Ἡ μεταφορὰ τῶν λουομένων γίνεται δι' ἰδιοκτήτου αὐτοκινήτου δωρεάν.
ΗΡΧΙΣΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ
Τηλ. 42—69

ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΣ
ΤΑ ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΗΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΠ)ΧΟΥ ΠΑΝ)ΜΙΟΥ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΘΑ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΚΡΑΣΙΑ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Ἐν Πάτραις Κανακάρη 159α, τηλ. 40-34. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου οἰνοποιΐας.
Ὧραι ἐργασίας: Εἰς τὸ ἐν Πάτραις 8—1 μ.μ. Εἰς τὸ ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ 3—7 μ.μ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
—ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ
Ἀναλαμβάνομεν τὴν μελέτην, κατασκευὴν καὶ ἐπίβλεψιν ὅλου τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου ἐργαστηρίων τυροκομείου καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων σκευῶν
ΗΤΟΙ:
1ον) Λέβητες βράσεως δι' ἀτμοῦ ἀναβράσεως
2ον) Λέβητες ψύξεως
3ον) Ψυγεῖον ψύξεως γάλακτος (σερμπετίνα)
Ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω σκεύη κατασκευάζονται συμφώνως ταῖς κατασκευαῖς τῶν προτύπων Ἰταλικῶν τυροκομείων καθὼς καὶ μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ὑγιεινῆς.
Ὁμοίως κατασκευάζομεν εἰδικοὺς καυτῆρας ἀκαθάρτου πετρελαίου μεγάλης ἀποδόσεως.
Σημειωθήτω ὅτι τὰ 80% τῶν ἐν λειτουργίᾳ προτύπων ἐγκαταστάσεων προέρχονται ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου μας
ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΠΑΝ. ΠΑΝΑ
Ἁγίου Ἀνδρέου 100, τηλ. 43-17 — ΠΑΤΡΑΙ

AUSTIN
Α - 60
CAMBRIDGE
Τὸ 100ο)ο τῆς τελειότητος τῶν ἐπιβατικῶν Ι. Χ. καὶ ΤΑΞΙ
★★★
Παράδοσις ἄμεσος — Ἐπισκεφθῆτε το
★★★
Σ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗΣ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 37 - ΤΗΛ. 34-56

ΚΥΝΗΓΟΙ
Τὰ ὅπλα SCODA Δίκαννα, μονόκαννα καραμπίνες
" MONTE CARLO Δίκαννα μονόκαννα
καὶ τὰ φυσίγγια μὲ πυρίτιδας VELOX - REX - NIKE
ΘΑ ΤΑ ΒΡΗΤΕ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΦΩΝ ΦΑΡΜΑΚΗ
ΑΘΗΝΑΙ: Κεντρικὸν ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 32 τηλ. 523.834
» » Βύσσης 6
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ » Λεωχάρους 26
ΠΑΤΡΑΙ » Ἑρμοῦ 32
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ

AUTO-MOTOR
(ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ)
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΦΟΡΤΗΓΑ-ΗΜΙΦΟΡΤΗΓΑ
ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
Χ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ
Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ 13
ΤΗΛ. 52-89
ΠΑΤΡΑΙ

ΤΡΙΦΥΛΛΟΣΠΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΕΡΣΙΑΣ ΜΟΝΟΕΤΗΣ
ΖΑΧΑΡΟΜΠΙΖΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΤΡΙΦΥΛΛΟΣΠΟΡΟΣ ΠΟΛΥΕΤΗΣ
ΝΙΤΡΟΘΕΙ·Ι·ΚΗ & ΘΕΙ·Ι·ΚΗ ΑΜΩΝΙΑ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
★★★
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΚΟΛΑΣ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 5. ΤΗΛ. 58-94

ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΣ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ
(ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ)
Πλήρης Λογιστικὴ καὶ οἰκονομικοεμπορικὴ μόρφωσις.
Χορήγησις ΠΤΥΧΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΟΥ ἰσχῦος Δημοσίου τίτλου Σπουδῶν
ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 23 Σ)βρίου 1962
Πληροφορίαι, ὑποβολὴ δικαιολογητικῶν καὶ ἐγγραφαί, εἰς τὰ διδακτήρια τῆς Σχολῆς, Κορίνθου 221.— Τηλ. 42-39 — ΠΑΤΡΑΙ